

Lakeuden Ympäristöhuolto Oy
Teollisuustie 11
60100 Seinäjoki
p.06-429 6750
info@lakeudenymparistohuolto.fi

Ympäristöministeriö

kirjaamo@ym.fi

Viite: Lausuntopyyntö Dnro VN/538/2019

Yleiset säännökset (Luku 1)

5 b § Jätteeksi luokittelun päättymisen (EoW)

Mikäli tapauskohtaisen jätteeksi luokittelun päättymisen päätöksen voi saada ympäristölupa-asian käsittelyssä käytettävällä menettelyllä, ratkaisun voi tehdä joko kunnan viranomainen tai AVI. Päätösten tekemiseen tarvitaan erityistä osaamista ja päätösten tulee olla tasavertaisia koko maassa. Jotta tasavertaisuus toteutuisi, päätökset tulisi ratkaista vain yhden viranomaistahon toimesta.

Kansallisen End-of-Waste-asetuksen antamisessa tulee huomioida kiertotalouden edistämisen kannalta tarkoituksenmukaiset kriteerit ja asetuksen antamista tulee huomattavasti nopeuttaa. Kiertotalouden edistämisen mukaista olisi kevyempi End-of-Waste –menettely, sekä nopeammin saatavat päätökset.

Yleiset velvollisuudet ja periaatteet (Luku 2)

15 § Jätteiden erilliskeräysvelvollisuus (ja siihen liittyvät asetusmuutokset)

Erilliskeräysvelvoitteen laajentaminen on myönteistä ja olisi kannatettavaa laajentaa sitä koskemaan myös muita kiinteistöjä. Ehdotus ei kuitenkaan takaa, että syntypaikkalajittelu lisääntyy, sillä lajittelukuluttuurin edistäminen vaatii myös paljon muuta kuin velvoitteen.

Kunnille ei tule antaa oikeutta poiketa valtakunnallisesta velvoitteesta lievempään suuntaan, sillä se mahdollisesti estää lajittelukuluttuurin kehittymisen ja eriarvoistaa jätteenhaltijoita. Asetuksessa tulee olla suoraan sellaiset tavoitteet, joihin voidaan päästä ja joita kunnat halutessaan voivat tiukentaa.

Kunnan vastuulla oleva jätehuolto (Luku 5)

32 § Kunnan velvollisuus järjestää jätehuolto

Kunnan velvollisuuksiin on ehdotuksessa lisätty kotitalouden pienimuotoisessa itse tehtävässä rakennus- ja purkutoiminnassa syntyvä jäte. Nähdäksemme rakennus- ja purkutoiminnasta syntyvä jäte ei ole asumisessa syntyvää jätettä. Näin ollen rakentamisen ja purkamisen jätteitä ei tulisi siirtää kunnan vastuulle velvoittaen kuluttajia tuomaan jätteensä kunnan vastaanottoaikaan. Kotitalouksilla tulee olla vapaus viedä rakennus- ja purkujätteensä haluamaansa luvanvaraiseen kunnan tai yksityisen jätehuoltoyrityksen vastaanottoaikaan. Yksityinen palvelu voi olla kuntalaiselle edullisempi vaihtoehto sijainnin, hinnan tai muun syyn vuoksi ja nämä edut tulisi kuntalaiselle mahdollistaa.

35-39 § Kiinteistön haltijan järjestämää jätteenkuljetusta koskeva kokonaisuus

Lakimuutoksella poistetaan mahdollisuus kiinteistön haltijan järjestämään jätteenkuljetukseen, mikä kaventaa huomattavasti yksityisen jätehuolto- ja kuljetussektorin toimintaedellytyksiä. Perustelussa

ehdotuksen vaikutukset yritysten liiketoimintaedellytyksiin todetaan olevan vain vähäiset, pois lukien yksittäiset kuljetusyrietykset.

Ehdotus kuitenkin todellisuudessa estäisi jätehuoltopalvelua tarjoavien yritysten harjoittamasta omaa liiketoimintaansa ja muuttaisi sen ainoastaan mahdollisuudeksi osallistua kuntien järjestämiin kuljetuspalveluiden tarjouskilpailuihin. Huomioitavaa on, että jätehuoltopalvelun tarjoaminen ja kuljetuspalvelun tarjoaminen ovat täysin erilaisia liiketoimintoja. Ehdotus rajaa elinkeinotoimintaa ilman aitoa siirtymäaikaa, jonka aikana yritysten olisi mahdollista sopeuttaa toimintaansa. Muutos merkitsisi sitä, että jopa tuhat yritystä ja tuhannet toimialan työpaikat olisivat vaarassa. Yrityksiä tulee nyt koronakriisin vuoksi tukea kaikin mahdollisin tavoin, jotta laajamittaiselta konkurssiaallosta välttyttäisiin. Yrityksille ja työpaikoille kielteinen esitys on isku kasvoille, minkä lisäksi se on ristiriidassa hallituksen työllisyystavoitteiden kanssa. Mikään yritys ei voi odottaa toimeentuloa seuraavaa kunnan järjestämää kilpailutusta kuljetuskalusto pihalla odottaen. Yksityiset yritykset joutuvat lopettamaan toimintansa, alan ammattitaito katoaa ja ennen kaikkea alan yritysten työ kiertotalouden kehittämiseksi mitätöidään.

Kunnan malli tarkoittaa käytännössä usein sitä, että kuntaomisteinen osakeyhtiö kilpailuttaa kunnan puolesta alueen jäteurakat. Kilpailutus suosii isoja yrityksiä ja vähentää pienten yritysten määrää. Lakiesitys ei millään lailla turvaa pk-sektorin toimintaedellytyksiä, sillä kunnan kilpailutusten "vaatimukset" eivät ole pakottavia, vaan informatiivisia. Todellisuudessa kunnat voisivat poiketa edelleen hankintalain puitteissa hankintojen pilkkomisesta. Suomessa on lukuisia surullisia esimerkkejä siitä, että jätekuljetuksia koskevan kilpailutuksen voittaa yksi tai muutama kansainvälinen tai valtakunnallisesti suuri toimija. Markkinoiden keskittyminen johtaa palvelun laadun heikkenemiseen ja hintojen nousuun, mikä lopulta näkyy kaikkien kuntalaisten kukkaroissa.

Suomen Kuljetus ja Logistiikka SKAL ry:n laatimia esimerkkejä Etelä-Pohjanmaan alueelta siitä, miten kilpailutuksissa pärjäävät vain harvat yritykset:

"Lakeuden Etappi Oy:n alueella asumislietteiden kuljetustoimintaa harjoitti alueella aikaisemmin yli 70 toimijaa, mutta kilpailutuksen jälkeen märkäjäteurakoita hoitaa tällä hetkellä vain kolme yritystä: Kuljetus Savolainen Oy (Alavus, Kuortane ja Ähtäri), Korkonen Oy (Ilmajoki, Kanta-Kurikka, Lapua, Seinäjoen Nurmo, Kanta-Seinäjoki, Seinäjoen Ylistaro), Tmi Reijo Lahti (Seinäjoen Peräseinäjoki ja Kurikan Jalasjärvi). Tästä on valitettava esimerkki Seinäjoelta (Seinäjoki, Nurmo, Peräseinäjoki ja Ylistaro). Seinäjoella siirryttiin 1.4.2012 sako- ja umpikaivolietteiden kuljetuksen osalta Lakeuden Etappin kilpailutukseen. Sen seurauksena Seinäjoen alueella Lakeuden Etappin urakoissa työskentelee nyt 2 yritystä ja 14 muuta yritystä jäi Seinäjoella ilman urakoita. "

"Myös Lakeuden Etappi Oy:n alueella ovat urakat keskittyneet voimakkaasti. Lakeuden Etappin alueella toimii poltettavan jätteen kuljetuksessa valtakunnallinen Lassila&Tikanoja Oyj yhdessä kunnassa (Lapua) sekä kolmessa kunnanosassa paikalliset Korkonen Oy (Kurikan Jalasjärvi ja Seinäjoen Peräseinäjoki) ja Jalasjäte Oy (Kanta-Kurikka). Sen sijaan espanjalaisomisteinen Urbaser Oy on vallannut alueen kaikki muut yhdeksän urakkaa ja kunnanosaa itselleen.

Viimeisimmän tiedon mukaan pienet toimijat (Korkonen Oy ja Jalasjäte Oy) ovat pudonneet pois Kanta-Kurikasta ja Jalasjärvi-Peräseinäjoelta ja nekin urakat menivät 1.4.2020 ja 2.4.2020 päättyneissä kilpailutuksissa Urbaser Oy:lle (urakat alkavat 1.4.2021). Jälki-ilmoitusta ei ole vielä julkaistu Hilmassa, mutta asia on tarkistettu kilpailutukseen osallistuneelta yritykseltä."

Kummeksumme perustelua, jonka mukaan kunnan jätehuoltoviranomaisen lisääntyvä resurssitarve nostaisi asiakkaiden jätemaksuja, jos kiinteistön haltijan malli säilytettäisiin. Jo tällä hetkellä viranomaisilla on velvollisuus valvoa lain noudattamista, minkä vuoksi nykytilan säilyttämisen kustannusvaikutukset eivät näillä perusteilla ole uskottavia. Jätehuoltoviranomainen päättää myös alueensa jätemaksuista riippumatta siitä, kumpaa kuljetusmallia alueella noudatetaan. Kuljetusten hinnat vaihtelevat alueittain, eikä kumpikaan kuljetustapa ole automaattisesti toista tapaa edullisempi.

On myös hyvä huomata, ettei missään esityksen valmistelun vaiheessa ole kyetty esittämään näyttöä siitä, että nimenomaan kiinteistön haltijan mallia käyttävissä kunnissa olisi matalampi jätteiden lajittelu- ja kierrätysaste. Itse asiassa on selvitetty, että kiinteistön haltijan mallia käyttävien kuntien jätehuollossa on käytössä tehostettuja lajittelujärjestelmiä, kuten monilokeroastioita ja -ajoneuvoja. Kiinteistön haltijan malli on näin ollen edistänyt asukkaiden jätteiden lajittelua.

Kaksoisjärjestelmästä luopumista perustellaan muun ohessa sillä, ettei Suomi tavoita EU:n asettamia kierrätystavoitteita, jos asukkaat saisivat itse vapaasti valita jätekuljettajansa. Väitteen tueksi ei kuitenkaan ole esitetty tutkittua näyttöä asiasta. Sitä vastoin tiedossamme on useita alueita, joissa on kunnan malli ja tontilla olevat lajittelumahdollisuudet hyvinkin heikot.

Uusien selvitysten valossa Suomessa pakkausten kierrätyksessä on jo saavutettu melkein kaikki kierrätystavoitteet. Vuonna 2018 pakkausten kokonaiskierrätysaste nousi Suomessa 70 prosenttiin edellisen vuoden 65 prosentista. Suomi ylitti vuonna 2018 kaikki voimassa olevat EU:n materiaalikohtaiset kierrätystavoitteet. Myös kansalliset tavoitteet ylitettiin kaikkien materiaalien kohdalla. (Suomen Pakkauskierrätys RINKI 28.2.2020). Lisäksi Suomen Uusiomuovi on todennut 5.3.2020, että kotitalouksien muovipakkauksia kerättiin 79 prosenttia vuonna 2019 edellisvuotta enemmän. Yritysten pakkauskierrätys kasvoi kolmanneksella. Näiden pakkausten kierrätyksessä ylitettiin EU:n vuoden 2025 tavoitteeksi asettama 50 % kierrätysaste. Näin ollen kierrätysastetta ei voida käyttää keppihevosena kuljetusjärjestelmäpäätokeksenteossa.

Nähdäksemme todellisia yritysvaikutuksia on esityksen laatimisvaiheessa vähätelty, eikä niitä ole tarkasteltu tarpeeksi.

41 § Jätteen luovuttaminen kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai alueelliseen vastaanottoipaikkaan nk. Täydentävä keräys

Ehdotuksessa sallitaan täydentävä pakkausjätekeräys ainoastaan taajamien pientalokiinteistöillä (4 tai alle) sekä haja-asutusalueella. Esimerkiksi Etelä-Pohjanmaan alueella kuntallinen jätehuoltoyritys järjestää erilliskeräyksen metallille, lasille, kartongille vähintään vähintään 10 huoneiston kiinteistöillä ja muovin erilliskeräyksen vähintään 20 asukkaan kiinteistöillä. Muutoin näitä pienemmällä asuinkiinteistöillä, joissa asuinhuoneistojen lukumäärä on 5 tai enemmän, keräys perustuu vapaaehtoisuuteen. Mikäli asuinhuoneistoja on 4 tai alle, asukas voi liittyä erilliskeräyksen piiriin, mikäli kohde sijaitsee logistisesti hyödynnettävien jätteiden ajoreitin läheisyydessä.

Pakkausjätteen luovuttaminen nk. täydentävää keräystä harjoittavalle taholle tulisi mahdollistaa myös vapaaehtoisuuteen perustuvien kiinteistöjen osalta. Keräyspalvelun myynnin rajoittaminen epätasa-arvoistaa entisestään yksityisten jätehuoltoyritysten asemaa kunnan jätehuoltotoimijaan nähden, sekä hidastaa alan kehitystä. Täydentävä keräys todistetusti kehittää jätehuoltoa ja sen palvelukonsepteja, näistä hyvinä esimerkkeinä muovinkeräys ja monilokerokeräys, jotka ovat kehittyneet juurikin kyseisellä sektorilla.

Tuottajavastuu ja juomapakkaukset (Luvut 6 ja 7)

46-49 § Pakkausjätehuoltoa koskeva sääntelymalli

Yritykset ovat aloittaneet ja kehittäneet markkinaehtoisen pakkausjätteiden keräystoiminnan palvelukonsepteineen ja toimineet sen saralla jo vuosikymmeniä. Tästä on muodostunut tärkeä liiketoiminnan osa-alue monille yrityksille. Kunnille annettava yksinoikeus pakkausjätteiden keräämisessä kaventaisi tai jopa kokonaan lopettaisi yritysten keräysliiketoimintoja. Alihankkijana kuntien kuljetuksissa toimiminen ei ole jätehuoltopalveluliiketoimintaa, vaan kuljetusurakointia. Esitys siis poistaisi yrityksiltä mahdollisuuden harjoittaa jätehuoltopalveluliiketoimintaa, joka tulisi heijastumaan koko yhdyskuntajätehuollon arvoketjuun. Millä perusteella yritysten aloittama ja kannattava liiketoiminta voidaan siirtää kunnalle?

Kentällä toimivien yritysten määrä tulee väistämättä supistumaan sen myötä, että pakkausjätteiden kuljetusten kilpailutus hoituu yksinoikeudella kuntien kautta, sillä kuntien kilpailutukset ovat todistetusti keskittyneet voimakkaasti. Ehdotus heijastuisi todennäköisesti siis myös yritysten pakkausjätehuoltoon sellaisilla alueilla, joissa yksityisten palveluntarjoajien määrä supistuu kuntien kilpailutusten takia.

Suomessa on käytössä 100 % pakkausjätteiden tuottajavastuu, joten kustannusvastuu pakkauksista kuuluu tuottajalle. Ehdotuksessa tuottajien maksettavaksi jää 80 % pakkausjätehuollon kokonaiskustannuksista, joten kunnan eli kuntalaisten maksettavaksi jää 20 %. Kuntalaisen ei tule maksaa osaa kustannuksista ekomaksuissaan, varsinkaan yrityspakkausten kustannuksia. Tuottajan 80 % kustannusvastuu pakkausjätteissä voi alkaa heijastumaan nopeasti myös muihin tuottajavastuun alaisiin materiaaleihin. Pitkällä aikavälillä sillä olisi todennäköisesti negatiivinen vaikutus nykyisen tuottajavastuujärjestelmän toimivuuteen ja lajitteluun. 100 % tuottajavastuusta ei tule poiketa.

Ehdotettua sääntelymallia selkeämpi olisi malli, jossa tuottajat korvaavat pakkausjätettä kerääville tahoille keräyksen kustannukset. Yrityspakkausten jätehuolto on yksityisen sektorin toimintakenttää, joten pakkausjätehuollon kokonaisuuden pirstaloiminen ei ole järkevää. Ehdotettu malli tulee olemaan vaikea toteuttaa käytännössä ja se todennäköisesti aiheuttaa riitaa kunnissa.

Kunnan lakisääteisen tehtävän tulee olla avoin ja läpinäkyvä, eikä pakkausjätehuoltoa koskeva sääntelymalli täytä tätä kriteeriä.

Muut jätelain pykälät

121 § Velvollisuus laatia siirtoasiakirja

Käsittelytavan merkitseminen valmiiksi siirtoasiakirjaan aiheuttaa ylimääräistä työtä, sillä suunniteltu käsittelytapa saattaa vaihtua siirron päätteeksi. Ehdotamme, että oikean käsittelytavan kirjaus tapahtuisi raportoinnin yhteydessä.

Sähköiseen siirtoasiakirjaan siirtyminen vuoden 2021 alusta on käytännössä mahdotonta. Mikäli tämä tulisi toteutumaan, täytyisi toiminnanharjoittajilla olla tiedossa jo tällä hetkellä se, millaisessa muodossa siirtoasiakirjoissa olevat tiedot toimitetaan siirtoasiakirjarajapinnan kautta siirtoasiakirjarekisteriin, jotta pystytään valitsemaan oikeanlainen kaupallinen siirtoasiakirjaohjelmisto yrityksen käyttöön. Ennen vuotta 2021 rajapinnan tulisi olla kaikilla toiminnanharjoittajilla koekäytössä, sillä ohjelmien testaus ja käyttöönotto vie aikaa. Näemme, että sähköiseen siirtoasiakirjaan siirtymisen aikataulua tulisi tarkastella uudelleen.

Siirtoasiakirjan laatimisvelvoite on siirtoasiakirjan haltijalla. Koska siirtoasiakirjan haltijuus vaihtuu jätehuoltoketjun aikana, on joskus epäselvää, kenen vastuulla siirtoasiakirjan laatiminen on. Kannatamme ehdotusta, että sanamuoto "jätteen haltija" korvataan "jätteen tuottajalla", jolloin tulkinta on yksiselitteinen.

Muuta

Kiertotalouden todellinen edistäminen vailla huomiota

Jätelain muutoksessa keskitytään sääntelemään jätteiden keräämisestä yksityiskohtaisesti. Kiertotalouden edistäminen, kuten materiaalien käsittely ja uusiomateriaalien kysynnän vahvistaminen jäävät esityksessä vaille huomiota. Avoimet markkinat ja kilpailu edistävät innovaatioita ja palveluiden kehittymistä. Paras keino kiertotalouden edistämiseksi ovat markkinaehtoiset ratkaisut, jotka syntyvät vapaan, yritysten keskinäisen kilpailun myötä. Asiakkaille tulisi tarjota nykyaikaisia palvelukonsepteja ja vaihtoehtoja. Ehdotus järjestämisvastuun laajentamisesta kunnille estää palvelukonseptien kehityksen ja markkinoilla tapahtuvan liiketoiminnan. Kuntavetoinen malli heijastuu negatiivisesti materiaalien kiertoon ja arvoketjun muihin vaiheisiin koko jätehuoltosektorilla.

Hallituksen esitys vahvistaa kilpailuneutraliteettiongelmaa

Jätehuoltoala kärsii kilpailuneutraliteettiongelmaista jo tällä hetkellä. Esityksen mukainen jätelain muutos pahentaisi sitä entisestään vahvistamalla kunnan jätelaitoksen roolia suhteessa yksityisiin yrityksiin. Käytännössä valta alueen jäteyritysten tulevaisuudesta siirtyisi useilla alueilla kunnallisille jäteyhtiöille. Kuntayhtiöt toimivat osakeyhtiöläin mukaisesti, kilpailevat useissa tapauksissa yksityisten jäteyritysten kanssa yritysjätteistä ja kilpailutusten kautta päättävät, ketkä yritykset saavat toimia kuljetusmarkkinoilla asukasjätteen osalta. Kuljetusten siirtäminen kunnalle ja laajentuva erilliskeräys kiinteistöiltä kasvattavat kunnallisten yhtiöiden liikevaihtoa vähintään 100 miljoonalla eurolla. Kasvava kuntayhtiöiden liikevaihto antaa kuntayhtiöille mahdollisuuden laajentaa markkinaehtoista toimintaansa.

Lakeuden Ympäristöhuolto Oy:n fokuksena materiaalikierrätys

Lakeuden Ympäristöhuolto Oy (LY) on vuonna 1986 Ilmajoella perustettu perheyritys. LY on toiminut jätehuoltoalalla jo lähes 35 vuotta. Yrityksestä on vuosien saatossa kasvanut merkittävä toimija ja se on yksi kierrätysalan innovatiivisista edelläkävijöistä. LY toimii tällä hetkellä kolmannessa polvessa ja **työntekijämäärä 26 henkilöä.** Toiminta on keskittynyt pääasiallisesti yrityspuolen b to b-asiakkaisiin. Asiakassegmentteinä ovat mm. kauppa, teollisuus, rakentaminen sekä toimistot ja virastot. Päätoimipiste sijaitsee Seinäjoella ja Ylistaron Teräsmäessä on 10 ha alueella uudenaikainen vastaanotto- ja lajittelulaitos. Jätehuollon ydinpalveluja tarjotaan Etelä-Pohjanmaalla ja materiaalikierrätyspalveluja valtakunnallisesti. Yritys on erikoistunut jätekuljetuksiin, yritysjätemateriaalien lajitteluun ja käsittelyyn, materiaalikierrätykseen, energiantuotantoon sekä tietoturvapalveluihin.

LY lajittelee ja käsittelee jätemateriaaleja fokuksenaan materiaalikierrätys. LY on panostanut viime vuosina merkittävästi jätemateriaalien prosessoinnin ja jalostusasteen kehittämiseen. Eryteisesti muovimateriaalien arvoketjut tuottajalta uusiointiin ovat materiaalikierrätyksen kehityksen keskiössä. **LY pilotoi yhdessä yhteiskumppaneiden kanssa Clean Plastic Finland Oy (CPF) yritys muovijätteen uusiointilaitosratkaisua, joka vähentää muovijätteen ympäristökuormitusta jätelain hierarkian mukaisesti pienentäen olennaisesti hiilidioksidipäästöjä.** Muovin pesuun ja granulointiin erikoistunut CPF on perustettu ratkaisemaan osaltaan muovijätteen jatkojalostusongelmia. Muoviteollisuus pystyy korvaamaan CPF rPlastics uusiomuovigranulaatteilla joko osittain tai kokonaan neitseellistä muoviraaka-ainetta.

LY:n lajittelulaitoksessa jätemateriaalit tarkistetaan ja niistä erotellaan ja otetaan talteen automatisoitujen menetelmien avulla kierrätyskelpoiset materiaalit, jotka toimitetaan jatkojalostukseen ja uusiintiin. Kierrätysraaka-aineiden tuotantoprosessia on tehostettu mm. optisella automaatiolla, jonka avulla erotellaan energiantuotantoon menevästä jätevirrasta kierrätettäviä materiaaleja jatkojalostukseen. Erotteluprosessin jälkeen, kierrätykseen kelpaamaton, mutta energiantuotantoon soveltuva materiaali, toimitetaan energiatehokkaana kierrätyspolttoaineena (REF) energiatuotantolaitoksille. REF:n tuotanto kulkee käsikädessä materiaalikierrätyksen rinnalla. Kiertotalouden edistämiseksi on erityisen tärkeää, että REF:n kierto on säännöllistä, sillä koko kierrätyksen onnistuminen edellyttää myös kierrätyspolttoaineen tuotannon sujuvuutta. **Prosessoidusta materiaalista loppusijoitukseen tai jätteenpoltoon päättyy enää vain pieni osa.** Erilaisten materiaalien, kuten jätemuovin, kierrätyksellä on erittäin suuri merkitys kiertotaloudelle, sillä lajittelulla ja ammattimaisella prosessoinnilla voidaan säästää neitseellisiä materiaaleja ja saavuttaa valtakunnallisia kierrätystavoitteita.

Jätelain 8 §:n mukaan kaikessa toiminnassa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava seuraavaa etusijajärjestystä: Ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta. Jos jätettä kuitenkin syntyy, jätteen haltijan on ensisijaisesti valmistettava jäte uudelleenkäyttöä varten tai toissijaisesti kierrätettävä se. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jätteen haltijan on hyödynnettävä jäte muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on loppukäsiteltävä.

Yksityiset jätealan yritykset toteuttavat jätelain 8 §:n tarkoittamaa etusijajärjestystä, fokuksenaan materiaalikierrätys energiantuotantoa ennen, kunnalliset jäteyhtiöt eivät tähän kykene. Kuntalaisten kuivajätteen loppusijoituksesta on siirrytty energiahyödyntämiseen, kierrätystä ja jätteiden lajitteluprosessointia ei sen sijaan tapahdu kuin marginaalisesti kunnan asukkaiden itsensä vapaaehtoisesti toteuttamana. Näin, vaikka toiminnanharjoittajan on noudatettava etusijajärjestystä sitovana velvoitteena siten, että saavutetaan kokonaisuutena arvioiden lain tarkoituksen kannalta paras tulos.

LY:n ja sen asiakkaiden solmima räätälöity jätehuoltosopimus perustuu lajitteluun ja materiaalien kierrättämiseen. Sen voimassa ollessa etusijajärjestystä noudatetaan paremmin verrattuna kunnan tarjoamaan poltettavan jätteen keräyssopimukseen. Prosessoimaton jätteenpolttolaitokseen päätyvä jätemassa on usein niin märkää, lajittelematonta ja käsittelemätöntä, sisältäen esimerkiksi biojätettä, metallia, hiekkaa ja muita epäpuhtauksia, että siihen joudutaan yleensä syöttämään tukipolttolaitteita, että materiaali palaisi. Jätteenpolttoratkaisut eivät ole missään tapauksessa ratkaisu kiertotaloudelle, sillä ne eivät edistä kierrätystä, vaan ovat materiaalien tuhoamista polttamalla. Valitettavasti jätteenpolttaminen on lain tarkoittamassa etusijajärjestyksessä energiahyödyntämisen kierrätyspolttoaineena kanssa samalla portaalla. Perusteita on vaikea ymmärtää, miksi näin.

LY rakentaa Suomelle puhtaampaa tulevaisuutta ja äLYkästä kiertotaloutta, mikäli toimintaedellytyksiämme ei lain nojalla kavenneta.

Olemme käytettävissänne ja toivotamme teidät tervetulleeksi tutustumaan niin LY:n jätehuolto- kuin CPF:n muovin uusiointiyrityksemme toimintaan.

Kunnioittaen

Seinäjoella 2.6.2020

Timo Hirsimäki
toimitusjohtaja

Katja Hautamäki
hallintojohtaja